

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 2To/24/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5619011480
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marcela Malatká
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:5619011480.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Marcely Malatkej a sudkýň JUDr. Eriky Bebčákovej a Mgr. Anny Mihálikovej, prejednal na verejnom zasadnutí konanom dňa 14. septembra 2022 odvolanie obžalovaného Mgr. S. G. proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 3T/106/2019 zo dňa 8.11.2021 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného Mgr. S. G. **z a m i e t a .**

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 3T/106/2019 zo dňa 8.11.2021, bol obžalovaný Mgr. S. G. uznaný vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zák. s použitím § 138 písm. h) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že:

dňa 21. 08. 2018 v čase okolo 14.00 hod. viedol osobné motorové vozidlo značky Citroen Jumpy, ev. č. SK 461 BB, po štátnej ceste I/18 v obci Východná smerom na obec Hybe, okres Liptovský Mikuláš a v úseku klesajúcej cesty pri amfiteátri Východná, obehol cyklistu a začal odbočovať vpravo na miestnu komunikáciu, pričom cyklistovi L. E., nar. XX. XX. XXXX, bytom Y. I., G. XX/X, jazdiacemu rovno po hlavnej ceste, nedal prednosť a odbočením vpravo vytvoril pre neho náhlu prekážku, v dôsledku čoho cyklista L. E. nestihol zabrzdiť bicykel a ani sa vyhnúť vozidlu, predným kolesom narazil do pravej zadnej časti nárazníka vozidla, následne tvárou narazil do pravého zadného okna vozidla a spadol na vozovku, pričom utrpel pomliaždenie a zakrvácanie do mozgu v spánkovej oblasti vpravo s krvácaním medzi mäkké mozgové blany, zlomeninu čelovej kosti vľavo s vtláčením úlomkov do ľavej čelovej dutiny, zlomeninu vnútornej steny v strope ľavej očnice, kožnú odreninu v oblasti hornej pery, pomliaždenie ľavého predlaktia a ľavého predkolenia, na ktoré zranenia bol liečený a obmedzený v obvyklom spôsobe života najmenej po dobu 8 týždňov; súčasne obvinený nesprávnym spôsobom jazdy na motorovom vozidle porušil ustanovenia § 4 ods. 1 písm. e/ a § 19 ods. 6 Zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke v znení neskorších predpisov.

Za spáchanie tejto trestnej činnosti okresný súd obžalovanému uložil podľa § 157 ods. 2 Tr. zák., s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák., § 56 ods. 1, 2 Tr. zák. peňažný trest vo výmere 2.000 eur. Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, súd obžalovanému ustanovil náhradný trest odňatia slobody vo výmere 1 rok. Podľa § 61 ods. 1, 2 Tr. zák. súd uložil trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel na 2 roky a podľa § 287 ods. 1 Tr. por. obžalovanému uložil povinnosť nahradiť poškodenému L. E. škodu vo výške 3.434,40 eur.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný Mgr. S. G. prostredníctvom obhajcu písomným podaním zo dňa 19.11.2021, doručeným Okresnému súdu Liptovský Mikuláš dňa 22.11.2021, ktoré následne zdôvodnil písomným podaním zo dňa 16.2.2022, doručeným Okresnému súdu Liptovský Mikuláš dňa 21.2.2022, a to nasledovne:

Podľa odôvodnenia napádaného rozsudku dňa 21.8.2018 obžalovaný v čase asi o 14.00 hod pri vedení osobného motorového vozidla v obci Východná smerom na obec Hybe, nemal dať prednosť cyklistovi L. E. a zaradením sa pred neho mu mal vytvoriť náhlu prekážku, v dôsledku čoho cyklista L. E. nestihol zabrzdiť bicykel a ani sa vyhnúť vozidlu, čím mal porušiť ustanovenie § 4 ods. 1 písm. e) a ustanovenie § 19 ods. 6 zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke v znení neskorších predpisov.

S uvedeným rozsudkom sa nestotožňuje, nakoľko čin, ktorý sa mu kladie za vinu, nespáchal.

Je pravdou, že cyklistu L. E. pri začiatku obce regulárne predbehol, ale nie je pravda, že sa zaradil pred cyklistu takým spôsobom, že mu vytvoril náhlu prekážku. Dopravnú nehodu spôsobil práve cyklista a to tým, že nedodrжал bezpečný odstup od vozidla, ktoré ide pred ním, po predbehnutí sa zavesil za jeho auto a jazdil následne tesne za vozidlom, v závetří dole kopcom, nedostatočne sledoval situáciu v cestnej premávke, nedrжал riadidlá spôsobom, ktorý by mu umožňoval včas zareagovať na vzniknutú situáciu, aby mohol s bicyklom bezpečne spomaliť, zastaviť, či obísť jeho vozidlo. Poškodený neprihliadol na možnosť, že v obci bude pred ním idúce vozidlo odbočovať, nevenoval sa plne vedeniu bicykla a nesledoval situáciu v cestnej premávke, čím porušil ustanovenie § 4 ods. 1 písm. c) zákona č. 8/2009 o cestnej premávke v znení neskorších predpisov, a preto došlo k jeho kolízii s motorovým vozidlom obžalovaného. Obžalovaný ustanovenie § 19 ods. 6 zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke v žiadnom prípade neporušil, ale naopak, dodrжал ho presne v jeho znení - pri odbočovaní vpravo dával prednosť v jazde cyklistovi idúcemu rovno, dal znamenie o zmene smeru jazdy, plynulo spomalil a čakal kým cyklista prejde, aby mohol odbočiť. To, že spomaľoval pozvoľna a plynule vyplýva aj z výsluchu svedkyne F. Q., ktorá uviedla na hlavnom pojednávaní, že jazdu vnímala kľudne a ani necítila, že by brzdil, pokiaľ by bola pravdivá verzia poškodeného cyklistu, a to, že mu mal vytvoriť náhlu prekážku, tak by svedkyňa F. Q. musela pri jazde pocítiť prudké brzdenie. Je toho názoru, že jazdný úkon predbiehania, ako aj jazdný úkon odbočenia vykonal správne a v súlade so zákonom o cestnej premávke.

Je toho názoru, že súd dôvodí rozsudok jednostranne v jeho neprospech. Okresný súd zvolil selektívny prístup a závery dokazovania premietol do napadnutého rozsudku len pokiaľ sú na prospech poškodeného, čoho dôkazom je aj skutočnosť, že súd neprihliadal na zmenu výpovedí poškodeného, ktoré sa postupne prispôsobili vykonaným dôkazom.

Poškodený L. E. v prípravnom konaní vypovedal, že počas jazdy mal na hlave riadne pripevnenú cyklistickú prilbu, avšak po oboznámení s fotodokumentáciou na hlavnom pojednávaní uviedol, že prilbu mal upevnenú na riadidlách bicykla, lebo išiel od amfiteátra, teda účelovo zmenil svoju výpoveď, s čím sa súd prvej inštancie vypořiadal tým spôsobom, že poškodený na hlavnom pojednávaní len doplnil, že prilbu mal upevnenú na tzv. „baranoch“ bicykla, že išiel pozrieť kamaráta a že prilbu vôbec nemusel ani mať, lebo mu to zákon v obci neprikazuje. Ďalej na hlavnom pojednávaní len doplnil, že si spomenul, že on bol vlastne pri amfiteátri pri hlavnej bráne, kde si pozeral sochy a pokiaľ v jeho výpovedi uvádza, že išiel cez obec Važec, potom vošiel do obce Východná a následne bol predchádzaný mikrobusom striebornej farby, tak je pravdou, že si spomenul, že sa zastavil pri amfiteátri Východná. Táto zmena jeho výpovede má v konaní podstatný význam, nakoľko touto zmenenou výpoveďou sa vylúčilo tvrdenie obžalovaného o mieste, v ktorom mal cyklistu predbiehať, nakoľko z jeho výpovedí vyplýva, že cyklistu predbiehal pred bránou amfiteátra vo Východnej.

Pokiaľ by takýmto spôsobom výpoveď nezmenil, tak by súd musel prihliadať aj na výpoveď obžalovaného, že cyklistu predbiehal ešte pred úrovňou amfiteátra, a teda za týchto okolností by cyklista musel mať jednoznačne čas a miesto na obídenie obžalovaného zľava, sprava alebo zastavenie svojho bicykla.

Poškodený L. E. ďalej vypovedal, že s bicyklom sa držal tesne pri bielej čiare z ľavej strany, pričom podľa fotodokumentácie z vyšetrovacieho pokusu zo dňa 21.7.2020 je zrejmé, že náraz cyklistu do vozidla sa neodohral tesne pri pravej čiare vodiacej, čo preukazuje to, že cyklista v tomto smere nevypovedal pravdivo. Cyklista, po tom čo bol predídenny sa nedrжал tesne pri pravej vodiacej čiare, ako to uvádza, čo je preukázané fotodokumentáciou z vyšetrovacieho pokusu, ktorá je obsiahnutá v znaleckom posudku znalca Ing. Michala Furíka č. 2/2021 na strane 33.

Poškodený L. E. tiež vypovedal, že nárazu nedokázal zabrániť, lebo pred ním bolo vozidlo a po pravej strane cesty sa nachádzalo zvodidlo. Poukazuje aj na stopu č. 1, ktorá je obsiahnutá v zápisnici o obhliadke miesta dopravnej nehody, ktorá označuje oder od pedálu bicykla na vozovke - teda miesto dopadu bicykla na zem. Z tejto stopy je zrejmé, že k nárazu bicykla do vozidla došlo v mieste, ktoré označil vodič motorového vozidla ako miesto nehody, čo je zadokumentované aj v znaleckom posudku Ing. Furíka č. 2/2021 na strane 8. Z uvedenej fotodokumentácie sú preukázané aj tvrdenia vodiča osobného motorového vozidla, že k nehode došlo na mieste, ktoré označil vodič motorového vozidla a nie cyklista. Z rovnakej fotodokumentácie je evidentné, že tvrdenia cyklistu o tom, že sa nemal kde vyhnúť, nie sú založené na pravde, nakoľko je evidentné, že medzi vozidlom a okrajom vozovky zvodidlá

už nie sú, a teda je tam dostatok miesta na obídienie vozidla po pravej strane. Uvedené je potvrdené aj v odbornom vyjadrení znalca Ing. Jána Sabóa č. 19/2020 zo dňa 10.4.2020 na strane 8. Zistenie, ktoré vychádza z polohy zanechanej stopy na vozidle a najmä stopy č. 1 na povrchu vozovky, technicky korešponduje s výpoveďou vodiča Citroen JUMPY zo dňa 27.9.2019, t.j. obžalovaného, ktorý uvádzal, že situáciu za vozidlom pred odbočením vpravo kontroloval aj v spätných zrkadlách a cyklistu v nich nevidel. Cyklista E. vo výpovedi tiež uvádza, že pred samotným nárazom nebrzdil. Vzhľadom k polohe stopy č. 1 voči hranici križovatky, v ktorej vozidlo odbočovalo vpravo, rozsahu poškodenia bicykla, ale aj rozsahu poškodenia vozidla s poukázaním na cyklistom uvádzanú rýchlosť jeho jazdy v rozmedzí 45-50 km/hod. je preukázané tvrdenie, že bicykel sa musel pohybovať nižšou rýchlosťou a tým výpoveď cyklistu v časti, kde uvádza, že pred zrážkou nestihol brzdiť je odôvodnené označiť ako výpoveď technicky neprijateľnú. Obžalovaný sponchybňuje aj objektivitu znaleckého posudku č. 54/2018, vypracovaného znalcom MUDr. Holešovským, nakoľko cyklista L. E. na súdnom pojednávaní uviedol, že sa s pánom doktorom dobre pozná a sú priatelia.

Poškodený L. E. podľa tvrdenia vyšetrovateľa p. K. sa pri prvom výsluchu vyjadril, že nechce z udalosti nič robiť, aby nemal zbytočné problémy (bol si vedomý svojej chyby). Pri ďalšom výsluchu už vraj začal spomínať peniaze, ktoré by chcel vysúdiť, asi mu to niekto poradil, čo neskôr potvrdil pred súdnym pojednávaním svedkyňi Q. na chodbe pred pojednávacou miestnosťou.

Obžalovaný ďalej poukazuje aj na záver odborného vyjadrenia znalca Ing. Sabóa č. 19/2020, kde znalec uviedol, že vo výpovedi cyklistu L. E. sa nachádzajú časti, ktoré vzhľadom k poznatkom z obhliadky miesta dopravnej nehody policajtom, vrátane fotografického zdokumentovania stavu vozidla a bicykla po nehode je odôvodnené označiť ako vyjadrenia technicky neprijateľné, čo je rozpracované aj v kapitole II.2.2 odborného vyjadrenia.

Na základe technickej analýzy predložených podkladov je preukázateľné tvrdenie, že cyklista pre zabránenie nárazu bicykla do zadného nárazníka mal vytvorené podmienky, a to za predpokladu jazdy nižšou rýchlosťou, to ale vyžadovalo pribrzďovanie bicykla počas jeho jazdy v klesaní a z uvedeného dôvodu bolo potrebné držať riadidlá bicykla spôsobom, ktorý umožňoval plynulú a neobmedzenú obsluhu jeho bŕzd. Taktiež je preukázané, že vozidlo Citroen JUMPY v mieste zrážky preukázateľne sa nepohybovala pri okraji pravého okraja jazdného pruhu. Taktiež v zmysle odborného vyjadrenia je potrebné označiť za neprijateľné tvrdenie cyklistu v časti, kde opisuje pohyby vozidla Citroen JUMPY v blízkosti miesta zrážky pravým okrajom v blízkosti pravého okraja cesty v blízkosti zvodidiel.

Obžalovaný sa nestotožňuje so spôsobom akým sa súd prvej inštancie vypořiadal s týmito skutočnosťami, a to, že keď uviedol, že cyklista by vozidlo odbočujúce vpravo obišiel po pravej strane, tak by porušil ustanovenie § 55 ods. 5 zákona o cestnej premávke, a preto podľa názoru súdu je nedôvodné a v rozpore s platnými právnymi predpismi od cyklistu očakávať alebo dokonca od neho vyžadovať stranou obhajoby alebo osobou podávajúcou odborné vyjadrenie, aby vozidlo obžalovaného predchádzal vpravo, keďže bolo spoľahlivo a jednoznačne preukázané, že obžalovaný pred odbočovaním dával znamenie o zmene smeru jazdy doprava a v takom prípade zákon vylučuje pre cyklistu možnosť predchádzať ho po pravej strane vozovky alebo po krajnici. Uvedené závery znalca Ing. Sabóa v tejto časti však vyvrátili tvrdenia cyklistu o tom, že nemal dostatok miesta sa vozidlu vyhnúť, aj keď súd vylúčil možnosť, aby sa cyklista vyhol odbočujúcemu vozidlu po pravej strane. Znalec Ing. Sabó preukázal, že cyklista v tomto smere neuvádzal pravdu, že medzi vozidlom a bočným okrajom vozovky nebolo dostatok miesta.

Má pochybnosti o objektivite znaleckého posudku znalca Ing. Michala Furíka, ktorý pri prezentácii posudku taktiež uviedol, že je aktívny cyklista a má zlé skúsenosti s bezohľadnými vodičmi a hneď prejavil svoju náklonnosť k cyklistom a celý čas tendenčne a účelovo podsúval súdu svoje subjektívne závery s cieľom pomôcť cyklistovi a jemu ako obžalovanému poškodiť. Celý čas pracoval s verziou cyklistu a zámerne opomínal verziu obžalovaného sponchybňujúc jeho tvrdenie, že pokiaľ by obžalovaný cyklistu predbehol na mieste, ktoré uvádza, tak by ku kolízii nedošlo, nakoľko by už motorové vozidlo bolo dávno preč.

Na záver uvádza, že nie je jeho povinnosťou dokazovať svoju nevinu, pretože zásada prezumpcie nevinu vyžaduje, aby to bol štát, kto nesie v trestnom konaní dôkazné bremeno, Netreba zabúdať, že mu v prípade uznania viny hrozí trest, a preto je nevyhnutné, aby jeho vina bola bez akýchkoľvek pochybností preukázaná. Vykonané dôkazy musia jednoznačne a s najvyšším stupňom istoty preukazovať, že skutok uvedený v obžalobe sa stal a že obžalovaný je skutočne osobou, ktorá sa skutku dopustila. V prípade existencie akýchkoľvek pochybností toto je potrebné vykladať v jeho prospech. Ani vysoký stupeň podozrenia sám o sebe nevytvára zákonný podklad pre odsudzujúci výrok, čo v tomto prípade Okresný súd Liptovský Mikuláš nedodržal, resp. porušil, nakoľko znalci, ktorí do konania boli pribratí, sa zhodli, že nie je možné hodnoverne znaleckým posudzovaním dokázať ako ku skutku naozaj došlo a kto urobil

chybu, nakoľko výpovede obžalovaného a výpovede cyklistu sú diametrálne odlišné, je to tvrdenie proti tvrdeniu a chyba akýkoľvek relevantný dôkaz o vine obžalovaného.

Ešte chce podotknúť, že prípadný zákaz činnosti viesť motorové vozidlo na 2 roky bude mať pre jeho rodinu fatálne následky a likvidačný charakter, nakoľko jeho zamestnanie a ďalšie brigády sú závislé na jazdení na motorovom vozidle, čiže by prišiel o zamestnanie a príjem. Za dôležité považuje uviesť tiež, že takýto trest uložený po niekoľkých rokoch od nehody je nelogický a neadekvátny, minie sa účinku a je doslova už neaktuálny a nezmyselný.

Z vyššie uvedených dôvodov navrhuje, aby krajský súd po prejednaní odvolania podľa § 321 Tr. por. v celom rozsahu zrušil odvolaním napadnutý rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 3T/106/2019 zo dňa 8.11.2021 a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. ho z dôvodu uvedeného v § 285 písm c) Tr. por. oslobodil spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Liptovský Mikuláš zo dňa 28.11.2009, sp.zn. 1Pv 305/18/5505-29.

Dňa 7.3.2022 bolo Okresnému súdu Liptovský Mikuláš doručené vyjadrenie poškodeného k odvolaniu žalobcu zo dňa 7.3.2022 prostredníctvom splnomocnenca poškodeného L. E., ktoré odôvodnil nasledovne:

Má za to, že prvostupňový súd správne zistil a vyhodnotil predmetnú vec tak po skutkovej ako aj právnej stránke. Súd sa v odôvodnení vysporiadal so všetkými skutočnosťami, ktoré mali podstatný vplyv na rozhodnutie, pričom je zrejme ako vec právne posúdil, a ktoré zákonné ustanovenia použil. Rozhodnutie súdu je podľa názoru poškodeného vecne správne, riadne odôvodnené, a preto považuje rozhodnutie súdu za zákonné a odvolanie obžalovaného za tendenčné a účelové.

Skutočnosti, ktoré uvádza obžalovaný v odvolaní považuje za zmatečné a vychádzajúce z nesprávneho právneho posúdenia.

V ďalšej časti sa poškodený vyjadroval k odporu obžalovaného Mgr. G. a trvá na tom, že jedine pravdivá verzia je tá, ktorú prezentuje práve poškodený. Považuje za obľudnú lož pokiaľ obžalovaný tvrdí, že ho obiehali pred Východnou, a že si dokonca úraz spôsobil sám. Nie je pravdou, že by poznal doktora MUDr. E. Ten doktor sa len náhodou volá práve ako poškodený, čiže L. E., pričom poškodený sa volá L. E., je to náhodná zhoda mena. Nikdy predtým sa s doktorom nestretli, ani sa vzájomne nepoznajú. Videli sa len raz v jeho ambulancii. Trvá na svojom vyjadrení týkajúcom sa zavinenia práve obžalovaného Mgr. G., ktorý mu vytvoril prekážku tým, že ho predbehol, zaradil sa pred neho a prudko zabrzdil na odbočenie. Mal pred sebou zadnú stenu Citroena v zlomku sekundy, čiže nestihol ani stlačiť brzdy.

Nemá najmenší dôvod klamať, ide mu len o pravdu a satisfakciu. S bicyklom vošiel do Východnej s prilbou na hlave, odbočil k amfiteátru, potom si dal prilbu dole. V obci prilbu netreba, chcel navštíviť jeden dom. Vrátil sa na cestu a pri zjazde pred odbočujúcou komunikáciou došlo k nehode s obžalovaným.

Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti, keďže tvrdí, že veci sa odohrali tak, ako to uvádza práve poškodený, navrhuje, aby odvolací súd rozhodnutie prvostupňového súdu potvrdil ako vecne správne.

Prokurátor sa k dôvodom odvolania obžalovaného Mgr. S. G. písomne nevyjadril a na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní obžalovaného navrhol odvolanie obžalovaného zamietnuť ako nedôvodné.

Obžalovaný Mgr. S. G. sa na verejné zasadnutie konané pred odvolacím Krajským súdom v Žiline nedostavil, o termíne verejného zasadnutia bol upovedomený riadne a včas. Upovedomenie o termíne verejného zasadnutia určeného na deň 14. septembra 2022 osobne prevzal dňa 9. augusta 2022. Obžalovaný prostredníctvom prítomného obhajcu požiadaval o vykonanie verejného zasadnutia v jeho neprítomnosti. Na verejnom zasadnutí prítomný obhajca obžalovaného a prokurátor navrhli vykonať verejné zasadnutie v neprítomnosti obžalovaného. Senát odvolacieho súdu rozhodol o vykonaní verejného zasadnutia v neprítomnosti obžalovaného, nakoľko tomu nebránila žiadna zákonná prekážka. Na verejnom zasadnutí sa osobne zúčastnil obhajca obžalovaného. Obhajca obžalovaného aj na konanom verejnom zasadnutí zotrval na písomne podanom odvolaní, ako aj na jeho dôvodoch, totožne s písomne podaným odvolaním obhajca obžalovaného v rámci konečného návrhu navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok okresného súdu a podľa § 285 písm. c) Tr. por. obžalovaného spod obžaloby prokurátora oslobodil. Navyiac obhajca poukázal aj na zlú finančnú situáciu obžalovaného, ktorý má pozastavený výkon pracovnej činnosti, o čom predložil vyjadrenie zamestnávateľa v súvislosti s uložením peňažného trestu obžalovanému.

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom prihliadal aj na chyby, ktoré odvolaním neboli vytykané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Zistil potom, že odvolanie podané obžalovaným Mgr. S. G. bolo podané oprávnenou osobou, proti výrokom rozsudku, proti ktorým je prípustné, v zákonom určenej lehote, avšak nie je dôvodné.

Odvolací súd predovšetkým zistil, že vo vzťahu k skutkovým zisteniam tvoriacim podstatu súdeného trestného činu (prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. s použitím § 138 písm. h/ Tr. zák.) je napadnutý rozsudok výsledkom konania, v ktorom sa postupovalo podľa ustanovení Trestného poriadku a v ktorom nedošlo k žiadnym chybám, ktoré by mohli mať vplyv jednak na objasnenie skutkového stavu veci a jednak práva obžalovaného na obhajobu. Skutkové zistenia súdu prvého stupňa tak, ako sú uvedené v napadnutom rozsudku, sú správne, lebo zodpovedajú výsledkom dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní. Vzhľadom na to odvolací súd v otázkach skutkových zistení odkazuje na správne, podrobne rozvedené dôvody rozsudku súdu prvého stupňa, s ktorými sa v plnom rozsahu stotožňuje. Súd prvého stupňa vykonal dokazovanie vo veci v rozsahu potrebnom na rozhodnutie a vyvodil z neho správne skutkové zistenia. Podľa názoru odvolacieho súdu prvostupňový súd postupoval pri hodnotení dôkazov dôsledne v zmysle § 2 ods. 12 Tr. por., teda hodnotil ich na základe vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo, aj v ich súhrne a v konečnom dôsledku dospel k logicky odôvodneným a správnym skutkovým zisteniam.

Z odôvodnenia rozsudku súdu prvého stupňa je tiež zrejmé, ktoré skutočnosti vzal súd za dokázané v súvislosti so žalovaným skutkom, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení dôkazov. Prvostupňový súd súčasne v odôvodnení napadnutého rozsudku podrobne a jasne vyložil, ako sa vyrovnal s obhajobou obžalovaného Mgr. S. G. a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení v otázke viny a trestu. Krajský súd sa preto v týchto smeroch stotožňuje s presvedčivým a správne odôvodneným rozsudkom súdu prvého stupňa a v podrobnostiach naň odkazuje. V tejto súvislosti treba dodať, že toto konštatovanie sa v celom rozsahu týka aj odvolacích námietok obžalovaného Mgr. S. G. v rozsahu, v akom sú dôvody odvolania uvedené vyššie, lebo dôvody odvolania obžalovaného sú v podstate súhrnom jeho obhajoby prezentovanej v celom doterajšom konaní. Obžalovaný Mgr. S. G. založil odvolanie na opakovaných dôvodoch svojej obhajoby použitej v konaní pred súdom prvého stupňa. S jeho námietkami, námietkami obhajcu, tak skutkovými, ako aj právnymi, sa však súd prvého stupňa v napadnutom rozhodnutí riadne a podrobne vysporiadal a v podstate nenechal otvorenú žiadnu spornú otázku, riešenie ktorej by zostalo na odvolacom súde.

Nadriadený krajský súd je toho názoru, že napadnutý rozsudok obsahuje všetky zákonom stanovené kritéria z hľadiska jeho formy a obsahu. Rozsudok s jeho odôvodnením je presvedčivý, zrozumiteľný a neponecháva nadriadenému súdu otvorenú žiadnu otázku, ktorú by bolo potrebné riešiť. Krajský súd si osvojuje dôvody napadnutého rozsudku, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje, a považuje za nadbytočné správne závery súdu prvého stupňa vo svojom rozhodnutí opakovať, a to preto, lebo v dvojinstančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého stupňa a nadriadeného súdu tvoria jednotu a v prípade, ak si nadriadený súd osvojuje správnosť záveru napadnutého rozhodnutia súdu prvého stupňa, je potom jeho úlohou zamerať sa na riešenie odvolacích námietok obžalovaného a jeho obhajcu.

V širších súvislostiach krajský súd poukazuje na rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky (II. US 78/05, III. US 264/08, IV. US 372/08) a judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva, v zmysle ktorej pri zamietnutí odvolania sa odvolací súd môže obmedziť i na prevzatie odôvodnenia nižšieho súdu (rozsudok vo veci Helle v. Fínsko z 19.12.1997, sťažnosť č. 20772/92, body 59-60). Predpokladom tohto postupu je splnenie podmienky založenej na zistení, že samotné rozhodnutie podriadeného súdu možno pokladať za dostatočne odôvodnené (Boldea v. Romania, rozsudok z 15.2.2017 k sťažnosti č. 19997/02, § 33; Hirvisaari v. Finland, rozsudok z 27.9.2001 k sťažnosti č. 49684/99, § 31, § 33).

Skutočnosť, že obžalovaný Mgr. S. G. sa nestotožňuje so skutkovými a právnymi závermi súdu prvého stupňa v napadnutom rozsudku, nemôže samo osebe viesť odvolací súd k záveru o zjavnej neodôvodnenosti záverov vyslovených súdom prvého stupňa.

Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v odvolacom konaní nemá odpovedať na každú námietku, či argument použitý v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní a zostali sporné, alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní.

Pokiaľ ide o odvolacie námietky obžalovaného, je potrebné predovšetkým uviesť, že tu obžalovaný Mgr. S. G. a jeho obhajca rovnako ako v konaní pred súdom prvého stupňa dôsledne využili všetky svoje práva zakotvené v § 34 Tr. por. Obžalovaný sa vyjadril ku skutočnostiam, ktoré sú mu kladené za vinu, namietal a spochybňoval predovšetkým hodnotenie vykonaných dôkazov prvostupňovým súdom a vyjadril sa aj k tým skutočnostiam, ktoré považoval za jeho pohľadu za dôležité a rozhodujúce.

Reagujúc na odvolacie námietky obžalovaného Mgr. S. G., odvolací súd považuje za potrebné poukázať na nasledovné:

Pokiaľ ide o odvolacie námietky obžalovaného vo vzťahu ku skutkovým zisteniam a hodnoteniu dôkazov, odvolací súd prioritne uvádza, že súd prvého stupňa pri hodnotení dôkazov vo vzťahu k žalovanému skutku dôsledne podľa § 2 ods. 12 Tr. por. vysvetlil, aké konanie obžalovaného má za preukázané a nedostal sa do situácie, ktorá by odôvodňovala postup v zmysle procesného pravidla in dubio pro reo (v pochybnostiach v prospech obžalovaného).

Do práva na spravodlivý proces nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, návrhmi a hodnotením dôkazov. Právo na spravodlivý proces neznamená ani právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jeho požiadavkami a právnymi názormi. Súd neporuší žiadne práva obžalovaného, ak si neosvojí ním navrhovaný spôsob hodnotenia vykonaných dôkazov a ak sa neriadi jeho výkladom všeobecne záväzných predpisov.

Aj keď obžalovaný Mgr. S. G. počas celého trestného konania popiera spáchanie skutku, odvolací súd poukazuje na silu dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní, ktoré preukazujú vinu obžalovaného, a na ktoré poukázal súd prvého stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku. Vykonané dôkazy vytvárajú logickú, ničím nenarušenú a uzatvorenú sústavu vzájomne sa dopĺňajúcich a na seba nadväzujúcich priamych a nepriamych dôkazov, ktoré vcelku a spoľahlivo dokazujú, že obžalovaný Mgr. S. G. spáchal žalovaný skutok ublíženia na zdraví. Z vykonaných dôkazov teda možno spoľahlivo a bez akýchkoľvek vážnejších pochybností prijať len jediný záver o tom, že obžalovaný Mgr. S. G. spáchal žalovaný skutok ublíženia na zdraví v zmysle podanej obžaloby a vylúčiť prijatie iného záveru.

Aj podľa názoru krajského súdu vina obžalovaného Mgr. S. G. zo spáchania žalovaného skutku nepochybne vyplýva z výpovede svedka poškodeného L. E., zo záverov znaleckého posudku vypracovaného v tejto trestnej veci znalcom Ing. Michalom Furíkom, z vyšetrovacieho pokusu vykonaného dňa 21.7.2021, zo zápisnice o ohliadke miesta dopravnej nehody, ako aj z vyjadrenia znalca Ing. Chomu k realizovateľnosti znaleckého dokazovania. Okresný súd na základe dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní dospel k správne záveru o nedbanlivostnom konaní vodiča - obžalovaného Mgr. S. G. tak, ako je to popísané vo výrokovej časti napadnutého rozsudku. Obžalovaný dňa 21.8.2018 v čase asi o 14.00 hod. viedol osobné motorové vozidlo značky Citroen Jumpy, ev. č. SK 461 BB, po štátnej ceste I/18 v obci Východná smerom na obec Hybe, okres Liptovský Mikuláš a v úseku klesajúcej cesty pri amfiteátri Východná, obehol cyklistu a začal odbočovať vpravo na miestnu komunikáciu, pričom cyklistovi L. E., jazdiacemu rovno po hlavnej ceste, nedal prednosť a odbočením vpravo vytvoril pre neho náhlu prekážku, v dôsledku čoho cyklista L. E. nestihol zabrzdiť bicykel a ani sa vyhnúť vozidlu, predným kolesom narazil do pravej zadnej časti nárazníka vozidla, následne tvárou narazil do pravého zadného okna vozidla a spadol na vozovku, pričom utrpel pomliaždenie a zakrvácanie do mozgu v spánkovej oblasti vpravo s krvácaním medzi mäkké mozgové blany, zlomeninu čelovej kosti vľavo s vtláčením úlomkov do ľavej čelovej dutiny, zlomeninu vnútornej steny v strope ľavej očné, kožnú odreninu v oblasti hornej pery, pomliaždenie ľavej predlaktia a ľavej predkolenia, na ktoré zranenia bol liečený a obmedzený v obvyklom spôsobe života najmenej po dobu 8 týždňov; súčasne obvinený nesprávnym spôsobom jazdy na motorovom vozidle porušil ustanovenia § 4 ods. 1 písm. e/ a § 19 ods. 6 Zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke v znení neskorších predpisov.

Z vykonaného dokazovania nevyplývali žiadne objektívne existujúce skutočnosti, ktoré by závažným spôsobom spochybňovali záver okresného súdu ako súdu prvého stupňa, že obžalovaný konal

nedbanlivostne, keď porušil povinnosti vyplývajúce z ustanovení § 4 ods. 1 písm. e) Zákona o cestnej premávke v znení neskorších predpisov, podľa ktorého je vodič povinný dbať na zvýšenú opatrnosť voči cyklistom a chodcom a § 19 ods. 6 Zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke v znení neskorších predpisov, podľa ktorého je vodič odbočujúci vpravo povinný dať prednosť v jazde cyklistovi idúcemu rovno.

Krajský súd rezumuje, že pokiaľ by obžalovaný vykonával v danom úseku pohyb správnou technikou jazdy a zároveň dôsledne predvídal možnú dopravnú situáciu, t.j. dal by pri odbočovaní vpravo prednosť v jazde cyklistovi idúcemu rovno v rovnakom jazdnom pruhu, k nehode by nedošlo. Zároveň krajský súd zdôrazňuje, že sám obžalovaný vo výpovediach rozporne uvádzal, že poškodeného nevidel ísť v spätnom zrkadle za ním, avšak na druhej strane opakovane zdôrazňoval, že cyklistu vo svojom jazdnom pruhu predbiehal, v krátkom časovom slede pred odbočovacím manévrom a cyklista sa mal pohybovať vyššou rýchlosťou, pretože jazdil z kopca, čo však obžalovaného nevedlo k zvýšenej pozornosti voči iným účastníkom cestnej premávky, v danom prípade konkrétne voči cyklistovi.

Podstatným argumentom, na ktorom obžalovaný založil svoju obhajobu, je tvrdenie, že to bol práve poškodený, ktorý porušil pravidlá cestnej premávky, a to tým, že nedostatočne sa venoval vedeniu svojho bicykla, jazdil v závese za motorovým vozidlom vedeným obžalovaným, nemal prilbu a jazdil neprimerane rýchlo, pretože pokiaľ by sa venoval riadne vedeniu bicykla a sledoval situáciu v cestnej premávke, videl by, že obžalovaný brzdí a chce odbočiť doprava a prípadne ho mal obehnúť vpravo. S týmto odvolacím argumentom sa ani krajský súd nestotožňuje a poukazuje na jednoznačné, podrobné a erudované odôvodnenie rozsudku súdu prvého stupňa, ktorý sa zaoberal obhajobou obžalovaného, a ktorá je totožná s jeho odvolacími námietkami (strana 15 až 24 rozsudku), pričom neexistujú žiadne vážne pochybnosti o správnosti záverov konštatovaných okresným súdom v odôvodnení napadnutého rozsudku. Krajský súd poukazuje na skutočnosť jednoznačne vyplývajúcu z predloženého vyšetrovacieho spisu, ako aj súdneho spisu, že dokazovanie prebiehalo v súlade s ustanovením § 2 ods. 10 Tr. por., v zmysle ktorého orgány činné v trestnom konaní postupovali tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávali z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy využil aj obžalovaný, keď predložil odborné vyjadrenie Ing. Z. N., ktorý dôkaz bol aj zákonným spôsobom vykonaný na hlavnom pojednávaní, a to výsluchom znalca Ing. Sabóa a súd odborné vyjadrenie hodnotil v súhrne s ďalšími vo veci zabezpečenými dôkazmi, konkrétne so znaleckým posudkom znalca Ing. Furíka z odboru doprava cestná.

V súvislosti s vykonávaním dôkazov krajský súd považuje za potrebné dať obžalovanému do pozornosti nasledovné: Právo na obhajobu je potrebné chápať ako vytvorenie podmienok pre plné uplatnenie procesných práv obvineného a jeho obhajcu (§ 34 ods. 4 Tr. por.) a zákonný postup pre reakciu orgánov činných v trestnom konaní a súdu na uplatnenie každého obhajovacieho práva. Ak uplatnenie práva na obhajobu spočíva v navrhovaní dôkazov (§ 34 ods. 1 a § 44 ods. 2 Tr. por.), zodpovedá mu povinnosť orgánov činných v trestnom konaní a súdu zaoberať sa každým dôkazným návrhom a najneskôr pred meritórnym rozhodnutím tomuto návrhu buď vyhovieť alebo ho odmietnuť. Za porušenie práva na obhajobu teda nemožno považovať obsah a rozsah vlastnej úvahy orgánu činného v trestnom konaní alebo súdu o voľbe použitých dôkazných prostriedkov pri plnení povinností podľa § 2 ods. 10 Tr. por. a zistenie skutku súdom na podklade dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní a procesne (rozhodnutím súdu) podložené zamietnutie dôkazných návrhov obžalovaného (pokiaľ boli predložené) nemožno považovať za porušenie práva na obhajobu. V priebehu trestného konania, v rámci prípravného konania ako aj na hlavnom pojednávaní bolo obžalovanému umožnené plné uplatnenie jeho práv ako obvineného, uplatnených priamo obžalovaným alebo prostredníctvom obhajcu, čo v plnom rozsahu využil. S jeho procesnými návrhmi sa vypořádali orgány činné v trestnom konaní, prokurátor ako aj súd prvého stupňa. Krajský súd pripomína, že odôvodnenie súdneho rozhodnutia v odvolacom konaní nemá odpovedať na každú námietku, či argument použitý v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní a zostali sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní.

Obsah odvolacej námietky obžalovaného k nesprávne zistenému skutkovému deju, t.j. k určeniu miesta zrážky vozidla a cyklistu a priebehu nehodového deja, vzhľadom na rozporné výpovede obžalovaného a poškodeného je totožný s dôvodmi jeho obhajoby použitej v konaní pred súdom prvého stupňa. Odvolací súd odkazuje na podrobné a erudované odôvodnenie rozsudku súdu prvého stupňa

v časti, kde sa sudkyňa venovala znaleckému posudku znalca Ing. Michala Furíka aj v kontexte jeho výpovede na hlavnom pojednávaní po oboznámení sa s dôkazom predloženým obhajobou, t.j. odborným stanoviskom znalca Ing. Sabóa (strana 7 až 15 rozsudku). Nie je teda dôvodná námietka, že sa súd prvého stupňa v odôvodnení písomného vyhotovenia napadnutého rozsudku v celom rozsahu nevysporiadal so všetkými právnymi a skutkovými argumentmi prezentovanými obžalovaným a jeho obhajcom v priebehu celého trestného konania. V prípade znaleckého posudku a odborného vyjadrenia sa krajský súd stotožňuje s ich vyhodnotením okresným súdom, kde je potrebné prisvedčiť argumentácii, že v konaní pred súdom vypracovaný znalecký posudok (aj na základe vyšetrovacieho pokusu za účasti obžalovaného a poškodeného) znalcom Ing. Michalom Furíkom veľmi podrobne riešil stav pozemnej komunikácie, prehľadnosť, kompletnú analýzu nehodového deja, časovú aj priestorovú, výhľadové pomery vodiča aj cyklistu, vyjadroval sa k technike jazdy vodiča a cyklistu, ako aj technickej analýze nehodového deja, k rýchlosti osobného motorového vozidla zn. Citroen Jumpy a bicykla vedeného poškodeným pred dopravnou nehodou, v čase dopravnej nehody a určoval, pokiaľ to bolo možné a aj to, či obžalovaný svojou technikou jazdy vytvoril cyklistovi L. E. náhlu prekážku, následkom ktorej došlo k nárazu bicykla do zadnej časti vozidla zn. Citroen Jumpy vedeným obžalovaným tak, ako je to podrobne uvedené na strane 10 a nasledujúcich rozsudku súdu prvého stupňa. Pokiaľ znalec Ing. Sabó v odbornom vyjadrení dospel k záveru, že bolo možné zabrániť nehode tým, že by poškodený míňal sprava vozidlo odbočujúce vpravo, uvedené je možné hodnotiť jedine tak, že ide o technický neprijateľnú otázku a nelogický spôsob riešenia kolíznej situácie. Navyiac obaja znalci boli vypočutí aj na hlavnom pojednávaní vo vzájomnej prítomnosti a mali možnosť reagovať na závery znaleckého posudku, aj odborného vyjadrenia, procesným stranám bolo umožnené položiť znalcom otázky v nimi požadovanom rozsahu. V tejto súvislosti krajský súd upriamuje pozornosť obžalovaného na skutočnosť, že znalecký posudok je len jedným z dôkazov, na ktoré je súd povinný prihliadať. Znalecký posudok ako taký nemá vyššiu hodnotu ako akýkoľvek iný dôkaz, ktorý bol v danej veci vykonaný. Nakoľko okresný súd skutočne podrobne, precízne a erudovane dôsledne rešpektujúc zásadu voľného hodnotenia dôkazov v odôvodnení rozsudku uviedol argumentáciu, pre ktorú sa priklonil k záverom znalca Ing. Furíka, krajský súd na tomto mieste nevidí v tomto smere dôvod opakovať argumentáciu okresného súdu a v podrobnostiach odkazuje na odôvodnenie rozsudku súdu prvého stupňa, s ktorým sa stotožňuje.

Reálnu oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania nemá ani obhajoba obžalovaného založená na spochybnení objektivity znaleckého posudku znalca z odboru zdravotníctvo MUDr. E. ktorý bol vypracovaný v rámci prípravného konania. Obžalovaný na hlavnom pojednávaní nevyužil právo výsluchu znalca a súhlasil s prečítaním Znaleckého posudku č. 54/2018 na hlavnom pojednávaní. Doba liečenia a práceneschopnosti bola daná najzávažnejším poranením, z komplexu poranení, ktoré poškodený utrpel, ktorým je mozgovo-lebečné poranenie, pomliaždenie a zakrvácanie do mozgu v spánkovej oblasti vpravo, s krvácaním medzi mäkké mozgové blany, zlomeninu čelovej kosti vľavo stlačením úlomkov do ľavej čelovej dutiny, zlomeninu vnútornej steny v strope ľavej očnice, pri ktorom je to pri nekomplikovanom priebehu v priemere doba 8 až 12 týždňov. Odškodnenie za bolesť pre posudzovanie poranenia ohodnotil znalec na hodnotu 180 bodov. Krajský súd poznamenáva, že poranenia poškodeného sú v zákonom stanovenom rozsahu uvedené v skutkovej vete rozsudku vrátane znalecky určenej doby liečenia. Obžalovaný po prečítaní znaleckého posudku nespochybňoval jeho závery, nežiadal predvolať znalca a ani v tejto súvislosti vykonať ďalšie znalecké dokazovanie. Vzhľadom na vyššie popísané poškodeným utrpená ujma na zdraví zodpovedá ustanoveniu § 123 ods. 3 písm. i) Tr. zák.

Krajský súd plniac si prieskumnú povinnosť na podklade odvolania obžalovaného uzatvára, že na základe zákonným spôsobom vykonaných dôkazov na hlavnom pojednávaní a ich následnom správnom vyhodnotení súd prvého stupňa potom správne ustálil skutkové okolnosti spáchaného skutku tak, ako sú tieto popísané vo výrokovej časti napadnutého rozsudku. Následne potom správne, v súlade so zákonom protiprávne konanie obžalovaného právne kvalifikoval ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zák. s použitím § 138 písm. h) Tr. zák. Uvedené právne posúdenie protiprávneho konania obžalovaného zodpovedá stavu veci, ako aj všetkým zákonným hľadiskám, na ktoré musel okresný súd prihliadať. Okresný súd pritom v odôvodnení napadnutého rozsudku správne a logicky zdôvodnil právne posúdenie skutku práve ako prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zák. s použitím § 138 písm. h) Tr. zák. (porušením dôležitej povinnosti uloženej mu podľa zákona), s ktorým odôvodnením sa krajský súd stotožňuje.

Ohľadne vyššie uvedenej právnej kvalifikácie skutku krajský súd zastáva názor, že v danom prípade je plne na mieste aj spáchanie skutku závažnejším spôsobom konania podľa § 138 písm. h) Tr. zák.,

aj keď obhajoba uvedené namieta aj v podanom odvolaní. Je pravdou, že v zmysle ustálenej súdnej praxe za porušenie dôležitej povinnosti nemožno mechanicky pokladať porušenie akejkoľvek povinnosti, ale len porušenie takej povinnosti, ktorej následkom obvykle (vo všeobecnosti) môže byť taký výrazný zásah do práv iných, že ak príde k porušeniu tejto dôležitej povinnosti v príčinnej súvislosti s trestným činom, podstatne sa zvyšuje účinnosť tohto trestného činu oproti bežnému činu obdobného charakteru. Pritom nejde o porušenie dôležitej povinnosti, aj keď porušenie tejto povinnosti môže mať v konkrétnom prípade fatálne následky, ak vo všeobecnosti nejde o dôležitú povinnosť. Aby išlo o porušenie dôležitej povinnosti, musí sa preukázať, že medzi porušením takej povinnosti a následkom trestného činu je príčinná súvislosť. V tomto konkrétnom prípade bolo porušenie povinností vodiča - obžalovaného konštatované na úseku dopravy, a to porušením ustanovení § 4 ods. 1 písm. e/ a § 19 ods. 6 Zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov, pričom porušenie povinností vodiča obžalovaným malo za následok spôsobenie ťažkej ujmy na zdraví poškodenému. Nedanie prednosti v jazde cyklistovi ako významne zraniteľnejšiemu účastníkovi cestnej premávky vodičom osobného motorového vozidla za okolností ako v tomto konkrétnom prípade, významným a podstatným spôsobom zvyšuje riziko vzniku vážnych následkov na zdraví cyklistu.

Z hľadiska trestnoprávnej zodpovednosti aj odvolací súd konštatuje príčinnú súvislosť medzi z nebanlivosti zavineným konaním obžalovaného a následkom, ktorým v tomto prípade bola ťažká ujma na zdraví. Krajský súd teda uzatvára, že obžalovaný vedel, že môže spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom, ale bez primeraných dôvodov sa spoliehal, že také porušenie alebo ohrozenie nespôsobí (§ 16 písm. a/ Tr. zák.). Okresný súd pritom v odôvodnení napadnutého rozsudku správne a logicky zdôvodnil právne posúdenie skutku práve ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zák. s použitím § 138 písm. h) Tr. zák. a v tomto smere krajský súd v podrobnostiach odkazuje na zdôvodnenie napadnutého rozsudku, s ktorým sa stotožňuje. Aj podľa názoru krajského súdu nebanlivostné zavinenie obžalovaného na spôsobenom následku nepochybne spočívalo v tom, že obžalovaný ako vodič nedodrжал vyššiu mieru povinnej opatrnosti (predpisy o cestnej premávke) - objektívne vymedzenie a bez primeraných dôvodov sa spoliehal, že pri porušení predpisov o cestnej premávke nedôjde k ujme na živote a zdraví iných osôb (subjektívne vymedzenie).

Vo vzťahu k výroku o treste za zistené zavinenie odvolací súd predovšetkým uvádza, že prvostupňový súd aj v tomto smere vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na rozhodnutie a vyvodil z neho správne právne závery. Svoje rozhodnutie v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. aj náležite odôvodnil a dostatočne vysvetlil, akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona pri určení trestu.

Pri určení druhu a výmery trestu obžalovanému Mgr. S. G. okresný súd sa v súlade so zásadami ukladania trestu v odôvodnení rozsudku vyrovnal najmä s kritériami uvedenými v § 34 ods. 1 a 4 Tr. zák., teda prihliadal na záujmy spoločnosti a obžalovaného, na skutočnosti týkajúce sa spôsobu spáchania činu, jeho následku, zavinenia, prítahujúce a poľahčujúce okolnosti, ako aj na pomery a možnosti nápravy obžalovaného. Práve nedodržanie pravidiel cestnej premávky obžalovaným pri odbočovaní vozidla vpravo pri pohybe vozidla a cyklistu (súbežne) v rovnakom jazdnom pruhu v tom istom smere malo vážne následky na zdraví poškodeného. Pokiaľ by obžalovaný dodrжал pravidlá cestnej premávky v zákonom stanovenej miere, k nehode by nedošlo.

Napokon treba konštatovať, že okresný súd správne obžalovanému uložil peňažný trest vo výmere 2.000,- eur z dôvodov uvedených v odôvodnení napadnutého rozsudku s náhradným trestom odňatia slobody vo výmere 1 rok. V prípade obžalovaného správne nebola zistená žiadna prítahujúca, ani poľahčujúca okolnosť. Majúc na zreteli účel trestu, keď trest plní predovšetkým funkciu ochrany spoločnosti individuálnej a generálnej prevencie, aj krajský súd pri zohľadnení všetkých zákonných hľadísk považuje takto obžalovanému uložený alternatívny peňažný trest vo výmere 2.000,- eur s náhradným trestom odňatia slobody vo výmere 1 rok pre prípad úmyselného zmarenia výkonu peňažného trestu za zákonný a spravodlivý. Okresný súd správne obžalovanému uložil aj trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel na 2 roky, nakoľko obžalovaný sa trestnej činnosti dopustil v súvislosti s výkonom činnosti vodiča. U obžalovaného je výmera trestu zákazu činnosti jednoznačne daná závažnosťou spáchanej trestnej činnosti, a to závažnejším spôsobom konania porušením dôležitej povinnosti uloženej mu Zákonom o cestnej premávke. Pokiaľ obžalovaný v rámci odvolacích námietok uvádzal, že by prišiel o zamestnanie v dôsledku nebanlivostného trestného činu pokiaľ by nemohol

riadiť motorové vozidlá, čo má fatálne následky pre jeho rodinu, krajský súd poznamenáva, že práve z písomne odôvodneného odvolania vyplýva, že obžalovaný okrem zamestnania vychovávateľa vykonával aj ďalšie brigádnicke činnosti spojené s vedením motorových vozidiel, ktoré mu umožňovali zabezpečovať si príjem až do právoplatného rozhodnutia vo veci. Obžalovaný súdenu trestnú činnosť nepochybne spáchal, pričom právnym následkom spáchanej trestnej činnosti je uloženie zákonného a spravodlivého trestu, ktorý obžalovaný musí vykonať.

Stavu veci a zákonu zodpovedá aj výrok o náhrade škody, keď súd prvého stupňa postupom podľa § 287 ods. 1 Tr. por. obžalovanému uložil povinnosť nahradiť škodu poškodenému z titulu bolestného určeného znaleckým posudkom vo výške 3 434,40 eur. Poškodený si riadne a včas uplatnil nárok na náhradu škody. V tejto súvislosti krajský súd len na okraj poznamenáva, že poškodený odvolanie proti výroku o náhrade škody nepodal.

Na záver krajský súd poznamenáva, že aj keď obžalovaný spáchal prečin, v danom prípade neprichádza do úvahy aplikácia ustanovenia § 10 ods. 2 Tr. zák. (tzv. materiálny korektív). Podľa tohto zákonného ustanovenia nejde o prečin, ak vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatel'a je jeho závažnosť nepatrná. Nakoľko obžalovaný v danom prípade porušením predpisov o cestnej premávke, a to porušením dôležitej povinnosti uloženej mu podľa zákona spôsobil z nebanlivosti poškodenému L. E. ťažkú ujmu na zdraví, závažnosť obžalovaným spáchaného prečinu nemôže byť vyhodnotená ako nepatrná.

Vo vyššie uvedenom ide o podstatné dôvody, na základe ktorých krajský súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti uznesenia.

Senát rozhodol pomerom hlasov 3 za a 0 proti.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.